

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אהוד ברונפן

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד הילה מנשה
ב"כ הנאשם – עו"ד מירי פרידמן
הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") כמפורט בהכרעת הדין, בביצוע העבירות הבאות: 8 עבירות על סעיף 220(2) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), 8 עבירות על סעיף 220(4) לפקודה, 10 עבירות על סעיף 220(5) לפקודה, 2 עבירות על סעיף 220(3) לפקודה, 2 עבירות על סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו-2 עבירות על סעיף 420 לחוק העונשין.
2. **על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום**, הנאשם הוא אביו של תמיר ברונפן (להלן: "**תמיר**"). לכל הפחות בין השנים 2008-2016 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"), היה רשום על שמו של תמיר העסק ברונפן תמיר (להלן: "**העסק**"), חשבון הבנק של העסק היה על שמו של תמיר והוא הגיש דוחות כספיים אישיים לרשויות המס הכוללים את דוחות העסק. למרות האמור, הנאשם שימש כמנהל פעיל של העסק, שלט בו והפעיל את העסק יחד עם אשתו חנה ברונפן (להלן: "**חנה**"). בתקופה הרלוונטית הפעיל העסק חנייות של חברת נעמן פורצלן בע"מ וחברת נעמן גרופ (להלן: "**נעמן**") בראשון לציון ובחולון. בחלק מהתקופה הפעיל הנאשם גם חנות של חברת ורדינון בראשון לציון. הנאשם סיכם עם נעמן על הפעלת החנויות של נעמן על ידו ועל ידי חנה, אולם תמיר הוא זה שחתם על ההסכם. בהתאם לחוזה הפעלת חנויות נעמן, הכנסת העסק חושבה לפי אחוז המכירות.
3. **על פי האישום הראשון**, ביום 1.2.2008 חתם תמיר על הסכם להפעלת חנויות נעמן עם נעמן (להלן: "**חוזה ההתקשרות**"). חוזה ההתקשרות חודש כל שנה, את העסק והחנויות ניהל הנאשם. על פי חוזה ההתקשרות, הכנסות העסק חושבו כאחוז קבוע מהמכירות (כ-15%), תוך הפעלת מנגנון התחשבות חצי שנתי. התשלום לעסק נעשה באמצעות העברה בנקאית. על פי שיטת העבודה, אחת לתקופה היה עובד נעמן מתקשר לנאשם או שולח לו מסרון ומוסר לו את הסכום שנעמן אמורה להעביר לעסק (להלן: "**הסכום התקופתי**").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

4. הנאשם הנפיק חשבוניות מס לנעמן מהעסק בהתאם לסכום התקופתי, את חשבוניות המקור העביר לנעמן, ובמטרה להקטין את ההכנסה החייבת של העסק ואת חבות המס שלו ושל תמיר, רשם הנאשם על חלק מהעסקי החשבוניות סכום קטן מהסכום שבחשבוניות המקור. העסקי החשבוניות בהם סכומים קטנים מהסכומים שהתקבלו בפועל שימשו לחישוב ההכנסה של הנאשמים בדוחות השנתיים. כמפורט בטבלה שבסעיף 13 לאישום הראשון, בשנים 2008-2015 השמיט הנאשם הכנסות בסך כולל של 2,135,787 ש. ברוב המקרים חתם תמיר על הדוחות ומקצתם נחתמו בשמו. בעשותו כאמור לא דיווח הנאשם על מלוא הכנסתו החייבת, הכין וקיים רשומות ופנקסי חשבונות כוזבים של העסק, מסר תרשומות כוזבות בדוחות, ופעל במזיד, תוך שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, הכל במטרה להתחמק ממס תוך גרימת נזק לקופה הציבורית.

5. **על פי האישום השני**, בשל חשד לאי דיווח על מלוא הכנסות העסק, פנה בשנת 2016 מפקח מפקיד שומה רחובות לרואי החשבון של הנאשם בבקשה להמציא לו טפסי 857 (אישור שנתי על ניכוי מס מתשלומים המחייבים ניכוי מס במקור) לשנים 2012-2014 בנוגע לעסק. רואת החשבון פנתה לנאשם וביקשה שימציא את הטפסים הכוללים אישור על תשלומים שהעבירה נעמן לעסק והמס שניכתה מאותם תשלומים במקור. הנאשם העביר לרואת החשבון בפקס טופס 857 שלכאורה הגיע מנעמן ותאם את הרשום בספרי הנהלת החשבונות של העסק (להלן: "הטופס הראשון"). המפקח גילה כי הסכומים המופיעים בטופס הראשון אינם נכונים, עדכן את רואי החשבון והם פנו לנאשם בבקשה חוזרת להמציא טופס 857 נכון מנעמן. הנאשם המציא לרואי החשבון טופס חדש, שהתיימר להיות זה שהופק על ידי נעמן אולם כלל סכומים נמוכים מאלה שהופקו בטופס שהתקבל מנעמן (להלן: "הטופס השני").

6. הנאשם זייף את הטופס הראשון והשני וכלל בהם נתונים כוזבים בנוגע לסכומי ההכנסה וניכויי המס שנוכו לכאורה מהעסק, במטרה ליצור אצל פקיד השומה מצג כוזב לפיו יש התאמה בין ההכנסה שדיווח עליה בספרי הנהלת החשבונות של העסק לבין ההוצאה עליה דיווחה נעמן בספריה, ובכך להפחית את חיוב הנאשם במס. ביום 8.11.2016 נערכה פגישה בין רואי החשבון של הנאשם והמפקח מטעם פקיד השומה במסגרתה העבירו רואי החשבון למפקח את הטופס השני, והסכומים בו לא תאמו את הרישומים שהיו בידיעת פקיד השומה. בעשותו כאמור, השיב הנאשם תשובה כוזבת על דרישה שדרשה רשות המסים וכן השתמש בכל מרמה, ערמה ותחבולה, הכל במטרה להתחמק ממס וזייף והשתמש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר.

7. הצדדים הגיעו במקרה זה להסדר טיעון (במ/1) במסגרתו תוקן כתב האישום כך שבנו של הנאשם, תמיר, שהיה נאשם בכתב האישום המקורי, נמחק ממנו. יתר עובדות כתב האישום נותרו כשהיו למעט תיקוני ניסוח. בהסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי המאשימה תגביל עתירתה העונשית לעונש מאסר של 16 חודשי מאסר בפועל, בעוד ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. עוד הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי להטלת מאסר על תנאי וקנס. טרם טיעונים לעונש, לבקשת ההגנה וחרף התנגדות המאשימה, הוזמן והתקבל תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

8. בתסקיר נושא תאריך 5.7.2021 מפורט הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 58, נשוי ואב לשניים העובד כיום כמשווק דירות בחברת בנייה. עוד פורט כי בשנת 2008 החל הנאשם לעבוד בחברת נעמן כמנהל חנות משך 12 שנה. לדבריו, בשנת 2005 עזב את הבית והקשר עם משפחתו למשך 3 שנים היה מצומצם, עד אשר חזר להתגורר עם רעייתו. הנאשם פירט כי הוא סובל ממיגרנות משך 10 שנים ונוטל טיפול תרופתי קבוע, וכי לפני מספר שנים התגלה אצלו סרטני במיתרי הקול אשר טופל בהצלחה. עוד מסר כי חודשיים עובר למועד התסקיר עבר אירוע מוחי. הנאשם נעדר עבר פלילי.

9. לדברי הנאשם לקצינת המבחן ברקע העבירות קושי כלכלי וחובות אליהם נקלע כשעזב את הבית בשנת 2005 כאמור, למשך 3 שנים, בעקבות דמי מזונות שהעביר מידי חודש עבור ילדיו, החזקת דירה נוספת בשכירות לצד תשלום משכנתא על בית המשפחה והכנסתו הלא יציבה בתחום הנדל"ן. לדבריו, רעייתו עבדה בנעמן כמפעילת חנות והוא החל לעבוד עמה בשנת 2008, עבד עמה משך 12 שנה, והיה אמון על ניהול מלאי, כספים, ספקים וכו'. בתקופת עבודתם פתחו עוד 4 חנויות. לדבריו, ביצוע העבירות לא היה מתוכנן מראש ולא החל מיד כשהתחיל לעבוד בנעמן אלא לאחר מספר חודשים. לדבריו, המדובר בתקופה משברית עבורו שנמשכה מספר שנים והובילה למצב כלכלי מורכב למשפחה, הוא חש רגשות קשים, כשדבריו נאלץ לרמות כדי לקיים את משפחתו ולא שיתף איש. לדבריו הנאשם לאור מגבלות בנקים ומצב כלכלי השתמשו רעייתו והוא בחשבונות הבנק של לדיהם והוציאו חשבוניות על שם בנם.

10. שירות המבחן ציין כי הנאשם מקבל אחריות על התנהלותו ומבין שפעל באופן חמור ושגוי, וכי כיום הוא מנסה להחזיר חובותיו לרשות המסים וביטוח לאומי, ומתקיים ממשכורתו מעבודתו בתחום הנדל"ן ללא יציבות והכנסה קבועה ומדמי אבטלה של רעייתו. הנאשם הביע חשש לפגיעה בבני משפחתו ככל שיוטל עליו עונש מאסר בפועל וציין שבנו הצעיר מתגורר עמו ואינו עובד, ובנו הבכור מצוי בקושי כלכלי לאור ההסתבכות ואף נאלץ למכור את דירתו לסייע להוריו. שירות המבחן התרשם שהנאשם ניהל אורח חיים יציב ותקין עד לביצוע העבירות, מבין את חומרת העבירות וכי עליו לשאת בתוצאות. כגורמי סיכון להישנות עבירות שקל שירות המבחן את החומרה ומשך ביצוען של העבירות, כשלאורך התקופה הבין הנאשם שהוא פועל בניגוד לחוק. כגורמי סיכוי לשיקום צוינו האחריות שנטל הנאשם וההתרשמות כי הוא מבין את חומרת המעשים ואינו מאופיין בדפוסים שוליים או מרמתיים מושרשים, וכן העדר עבר פלילי ומעורבות פלילית מאז ביצוע העבירות. להערכת שירות המבחן ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע ומציב גבול לנאשם וההערכה היא כי הסיכון להישנות עבירות מצדו פחת. הנאשם לא ביטא מצוקה נוכח מצבו או נזקקות טיפולית.

11. המלצת שירות המבחן היא כי חרף חומרת העבירות ועמדת המאשימה תישקל הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשם לאור תפקודו היציב במסגרות חיו השונות תוך גילוי אחריות, משהסיכון להישנות עבירות פחת.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

12. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעובדות כתב האישום המצביעות לטענתה על חומרה יתרה הנובעת מאופן פעילות הנאשם בביצוע העבירות תקופה ממושכת, משך 8 שנות מס, בצורה מתוכננת, אקטיבית, ושיטתית, תוך תחכום והצגת מצג שווא לרואת החשבון, ולא רק מסכום העבירות הגבוה, ולפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים החשובים ממעשי העבירה. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם הענישה אחד לכלל העבירות כאירוע בין 16 ו-32 חודשי מאסר בפועל, וכי עונשו של הנאשם ייגזר בתחתית מתחם הענישה, ל-16 חודשי מאסר לצד קנס ומאסר על תנאי ובהקשר זה ציינה את הודיית הנאשם, חיסכון הזמן השיפוטי, חרטתו והסרת המחל על ידו.

13. בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהושקעו מאמצים רבים בקידום התיק אשר הוגש כשנה מעת פתיחתו בפרקליטות על אף שנדרשה השלמת חקירה, וטענה שהגם שהעבירה הראשונה בוצעה לפני זמן רב, ביצוע המרמה היה כה מוצלח כך שהנאשם הצליח להסתיר את מעשי העבירות משך שנים מהרשויות ואין לתגמלו על כך. בנוסף, ציינה את החשיבות שבהטלת קנסות בעבירות כלכליות ועתרה לקביעת קנס בסך 100,000 ₪ על הנאשם.

14. **ב"כ הנאשם** טענה כי הענישה לעולם אינדיווידואלית, וכי עונש של מאסר בפועל שמור בסוג זה של תיקים בעיקר למקרים בהם לא הוסרו המחדלים או כשמדובר בהתנהלות חוזרת, תכנון עם שותפים ותכנון ממושך – ואין זה המקרה בעניינו. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה וטענה כי במקרה זה בניגוד לתיקים אחרים, אין אקטיביות יוצאת דופן בחומרתה במעשי הנאשם, ביצוע העבירות לא מערב חשבוניות פיקטיביות, ואין המדובר בתוכנית עבריינית מתוכננת מראש. בנוסף טענה ביחס לאישום השני כי המדובר בעבירות אותן לא ניתן לעבור באופן פסיבי ועל כן אין לייחס חומרה יתרה לכך שבוצעו באופן אקטיבי. עוד טענה כי בגין ביצוע עבירות מרמה וזיוף חמורות בהרבה נגזרים על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

15. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה בביצוע העבירות עוד בחקירתו הראשונה, והפנתה לנסיבותיו האישיות, פרידתו מרעייתו שלוש שנים עובר לביצוע העבירות והתקופה הקשה אותה חווה, כשהמשיך לפרנס את משפחתו והיה עליו לשלם דמי שכירות. לדבריה, הנאשם נקלע לתקופה קשה אישית וכלכלית, הוכרז כפושט רגל, דירת המגורים שלו ושל משפחתו נמכרה והם אף פונו מדירה שכורה והמשפחה הגיעה למצב של חוסר כל, והגישה את **ענ/1**, צו כינוס בעניינו של הנאשם. כיום מתגוררים הנאשם ורעייתו עם אחד מבניהם שאינו עובד ואין לנאשם רכב. עוד הדגישה כי הנאשם הסיר את מחדלי כתב האישום בסך 865,000 ₪ כולל קנסות (**ענ/2**), מיוזמתו, לאור חרטתו הכנה בעזרת בנו הבכור הנשוי שמכר לשם כך את דירת מגוריו, ועתרה להתחשבות מיוחדת במאמץ הגדול שבוצע. לטענתה, לאור הסרת המחל, האינטרס הציבורי והקופה הציבורית לא נפגעו מביצוע העבירות. ב"כ הנאשם טענה להתדרדרות במצבו הרפואי של הנאשם והפנתה לענ/3 המלמד על אירוע מוחי שעבר, ולכך שעבר ניתוח להוצאת גידול סרטני מגרונו לפני כ-3 שנים (תוך שביקשה להעביר מסמך המעיד על האמור לתיק תוך 7 ימים אך כזה לא הוגש). בנוסף, הפנתה לתסקיר שהתקבל, להמלצתו ולהתרשמות שירות המבחן מהנאשם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

16. בנסיבותיו של הנאשם, העדרו של עבר פלילי, הודייתו עוד בחקירה, מאמציו להסרת המחלחול חרף מצבו הכלכלי הקשה ומצבו הרפואי לצד נסיבות ביצוע העבירות, ביקשה ב"כ הנאשם כי ייגזר עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בהקשר זה הפנתה להוראת השעה המאפשרת ביצוע עבודות שירות למשך 9 חודשים, טענה שמטרתה להמיר עונשי מאסר שאינם ארוכים בעבודות שירות וציינה כי גם עונש מאסר בעבודות שירות יהיה קשה לנאשם ויפגע בו גם כלכלית, תוך שהבהירה כי עתירתה היא לעונש מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה מ-9 חודשים. לצד זאת ביקשה התחשבות בסכום הקנס שיקבע לאור מצבו של הנאשם.

17. **הנאשם** ביקש סליחה על מעשיו, מסר כי הודה בחקירתו הראשונה וביקש התחשבות במצבו וכי יתאפשר לו להמשיך לפרנס את משפחתו.

דיון והכרעה

18. במקרה דנן הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו תגביל עצמה המאשימה לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי לגביהם יטענו הצדדים באופן חופשי, וההגנה חופשיה בטיעוניה.

19. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: "**עניין מצגר**") חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין. הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשיה בטיעוניה, תיבחן סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (**עניין מצגר**, פסקה 12 (30.4.2017), ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017), ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.11.2018)).

20. בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעתו תתבצע בצורה רכה לשם "**קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח**", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם הענישה במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

21. בחנתי את סבירותו של הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ואת העתירה העונשית של כל אחד מהצדדים בהתאם לכללים שלעיל. במסגרת זו, נתתי דעתי לערכים המוגנים בעבירות המס שבביצוען הורשע הנאשם, שהן במדרג הגבוה ביותר של עבירות המס, הנוגעים לחשיבות הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה, כשלצד העבירות פוטנציאל נזק ממשי לקופה הציבורית ופעמים רבות, כמו במקרה דנן, אף נגרם לה נזק לא מבוטל הלכה למעשה. שקלתי גם את העובדה שמביצוען של העבירות נפגע ערך השוויון, פיקוח הרשות, והאמון, וכי המדובר בעבירות שבבסיסן מרמה, ביצוען קל וגילויין קשה, וקיים פיתוי גדול לבצען. משכך אף קיימת חשיבות רבה לענישה מרתיעה לצדן. בנוסף נתתי דעתי לכך שעל פי הפסיקה דרך המלך בעבירות הנדונות היא לגזירת עונשי מאסר ממשיים מאחורי סורג ובריח על מבצעהן, בפרט כאשר המדובר בביצוע שיטתי של עבירות ו/או בביצוע עבירות בהיקף גבוה (ע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018) (להלן: "עניין יצחקי"), רע"פ 4684/12 גחלי נ' מדינת ישראל (14.6.2012). במקרה זה לצד עבירות המס אף ביצע הנאשם עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף במטרה לקבל באמצעותו דבר. בעבירות אלה יש כדי לפגוע גם בחופש הרצון והפעולה וביכולתו של פקיד השומה במקרה זה לקבל החלטות מושכלות ונכונות, ואף לפגוע ברשויות המדינה וסמכויות השלטון, ובשלום וברכוש הציבור.

22. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה עולה פגיעה ממשית וחריפה בערכים המוגנים, ואינני שותפה לדעת הסנגורית לפיה המדובר במעשים שמבחינת נסיבותיהם אינם מדגימים חומרה רבה או כי אין המדובר במעשים מתוכננים, גם אם ברקע ביצוע העבירות משבר אישי ומצב כלכלי קשה. יש טעם רב בטענת המאשימה לפיה החומרה היתרה במקרה זה נובעת לא רק מביצוע העבירות על פני 8 שנות מס ובהיקף משמעותי תוך שהנאשם מעלים הכנסות בסך של 2,135,787 ₪, אלא גם מאופן ביצוע העבירות, סוג העבירות שבוצעו, התכנון האינהרנטי לביצוען והתחכום לצידין.

23. כך, הנאשם פעל משך 8 שנים לרישום כוזב על חלק מהעסקי החשבוניות שהוציא לנעמן על שם העסק שהיה רשום על שם בנו תמיר, במסגרת חוזה הפעלת החנויות נעמן על ידו, ורשם בהן סכומים נמוכים מסכום החשבוניות המקורי שהוצאו לנעמן במטרה להקטין בכוזב את הכנסות העסק, תוך ניהול ספרי הנהלת חשבונות כוזבים ותוך שהעסקי חשבוניות אלה שימשו לחישוב ההכנסה החייבת בדוחות השנתיים בכוזב. כל זאת במטרה להתחמק ממס, ותוך שהתחמק ממס בסכום לא מבוטל. בכל עת יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו, לדווח על ההכנסות שהעלים והוא לא פעל כאמור (ראו עפ"ג 13-07-56587 מדינת ישראל נ' קובי (27.11.2013), ע"פ 71191/04 צ'צקס נ' מדינת ישראל (27.3.2006)).

24. אם לא די בכך, הנאשם אף פעל לזיוף טופסי 857 שלכאורה הגיעו לעסק מנעמן, ולהעברתם לרואי החשבון לשם הצגתם לפקיד השומה בעקבות פניית פקיד השומה, במטרה להציג בפני פקיד השומה מצג כוזב לפיו יש התאמה בין ההכנסה עליה דיווח בספרי העסק לבין ההוצאה עליה דיווחה נעמן בספריה. לא זו אף זו, לאחר זיוף הטופס הראשון והעברתו, כשפקיד השומה עדכן את רואי החשבון של הנאשם שטופס זה שלכאורה הגיע מנעמן ותאם את הרשום בספרי הנהלת החשבונות של העסק כולל סכומים שאינם נכונים, הגדיל הנאשם לעשות והמציא לרואי החשבון טופס שני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

שהתיימר להיות זה שהופק על ידי נעמן אך כלל סכומים נמוכים מאלה שהופקו בטופס שהתקבל בפועל מנעמן.

25. בחנתי את הפסיקה ובכללה הפסיקה אליה הפנו הצדדים והמפורטת בפרוטוקול הטיעונים לעונש ובטבלת הפסיקה שהגישה המאשימה (עת/1). מבחינת הפסיקה ובפרט פסיקת בית המשפט העליון עולה, כפי שצוין לעיל, כי גם משיקולי הרתעה ואינטרס ציבורי, בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי דרך המלך בעבירות מהסוג הנדון, בפרט כאשר אלה מבוצעות על פני תקופה ממושכת, בשיטתיות ובהיקפים ממשיים ודומים לאלה שבענייננו, היא לגזירת עונשי מאסר ממשיים מאחורי סורג ובריח לצד קנסות מכבידים. אמנם ישנם מקרים בהם קבעו בתי המשפט בגין עבירות מהסוג הנדון עונשי מאסר שמשכם מאפשר ריצויים בעבודות שירות בתחתית המתחם, ובחלק מהמקרים אף נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות הלכה למעשה. יחד עם זאת, וכפי שיודגם להלן, בדרך כלל המדובר במקרים בהם נסיבות יוצאות דופן אשר הצדיקו הקלה כאמור ו/או בהיקף עבירות נמוך מזה שבענייננו, ואף בביצוע עבירות על פני תקופה קצרה בהרבה. להלן יפורטו דוגמאות לענישה הנוהגת:

- רע"פ 7760/18 זוהר מזרחי נ' מדינת ישראל (16.5.2019) שם נקבע על ידי בית המשפט העליון כי מתחם הענישה ביחס לעבירות המס שבאישום השני שעניינן השמטת הכנסות בסך 2.6 מיליון ₪ הוא בין 12 ו-36 חודשי מאסר בפועל.
- רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013), שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בהעלמת הכנסה בסך כ-1,700,000 ₪ תוך שימוש במרמה ערמה ותחבולה, בקיום פנקסים כוזבים ובביצוע עבירות מע"מ שנעברו בכוונה להתחמק מתשלום מס בסך 450,000 ₪. נקבע מתחם ענישה בין 20 ו-36 חודשי מאסר בפועל. המבקש, ללא עבר פלילי, עשה מאמצים להסיר מחדלים, מטפל בילדים קטינים, מצבו הכלכלי מורכב, ועליו נגזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל תוך מתן משקל גם לחלופי הזמן. בערעור אושר עונשו והקנס הופחת ל-80,000 ₪. בקשת רשות לבית המשפט העליון נדחתה.
- רע"פ 7773/16 חונאל נ' מדינת ישראל (26.10.2016), שם לא התערב בית המשפט העליון בעונש בן 10 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש, שהודה בביצוע עבירות של השמטת הכנסה, קיום פנקסים כוזבים ושימוש במרמה ערמה ותחבולה לפי סעיף 220 לפקודה במשך 5 שנים וכן בהשמדת מסמכים. היקף העבירה עמד על כ-1,000,000 ₪. מתחם העונש בענייניו של המבקש אשר מסר חשבונות כפולות ללקוחותיו ודיווח רק על חלקן, השמיט הכנסות מלקוחות מוסדיים, והשתמש בחשבון הבנק של בנו נקבע בין 8 ו-24 חודשי מאסר. המבקש לא הסיר את מחדלי כתב אישום.
- ע"פ (מחוזי ת"א) 2450-09-17 סוויז נ' מדינת ישראל (31.1.2018), שם הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של העלמת הכנסות בסכום של כ-2,400,000 ₪ על פני 9 שנים. בית המשפט המחוזי הקל והעמיד את מתחם הענישה בין 10 ו-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, שהסיר את המחדלים ובשים לב לגילו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

המתקדם ולנסיבותיו, 12 חודשי מאסר בפועל גם בשים לב לסכום המס שנגרע מקופת המדינה בסך 350,000 ₪, לצד קנס בסך 70,000 ₪.

• ע"פ (מחוזי מרכז) 54260-12-16 **אגמון נ' מדינת ישראל** (4.6.2017) שם בעניינו של המערער, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, נקבע מתחם ענישה שבין 15 ו-27 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות של שימוש במרמה ערמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס בסך של כ- 2.3 מיליון ₪, תוך שאף מסר חשבוניות של עוסק מורשה שאינו פעיל בחלק מהמקרים. בעקבות הסרת המחדל, בית המשפט המחוזי הקל בעונש המאסר וזה הועמד על 18 חודשי מאסר בפועל.

26. להשלמת התמונה ראו לשם הדוגמא מקרים בהם נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כשבחינת נסיבותיהם מלמדות על שוני מענייננו בהיקף העבירות ו/או במידת התחכום והחומרה של המעשים ו/או על נסיבות מיוחדות וחריגות:

• ת"פ (ת"א) 73375-12-18 **מדינת ישראל נ' שבי** (3.3.2020) ועפ"י (ת"א) 18163-04-20 **שבי נ' מדינת ישראל** (1.7.2020) שם דובר בנאשם שהעלים מקור הכנסה שלם, לא הודיע לפקיד שומה על תחילת התעסקות וביצע עבירות לפי סעיף 220 לפקודה משך 11 שנה. היקף העבירה עמד על לפחות 750,700 ₪. מתחם העונש בעניינו של הנאשם נקבע בין 6 ו-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, והעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות חלף 9 חודשי המאסר בעבודות שירות אשר נגזרו עליו, על אף שלא הסיר את המחדל, בשל הנסיבות הייחודיות של המקרה.

• ת"פ (ת"א) 61997-12-15 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' קלאוס** (16.7.2017), שם עמד היקף העבירה על סך 1,242,524 ₪ ודובר בהעלמת מקור הכנסה שלם. על הנאשמים שהודו והסירו את מחדלי כתב האישום נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בתחתית מתחם הענישה שנקבע, לצד ענישה נלווית. ראו גם את הפסיקה שם. ערעורים נגדיים שהוגשו נדחו (עפ"י (ת"א) 3710-09-17 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' קלאוס ואח'** (27.6.2018)).

• ת"פ (ת"א) 51575-05-14 **מדינת ישראל נ' אגסי** (31.12.2015) שם עמד היקף העבירה על סך 878,715 ₪ והנאשם העלים מקור הכנסה שלם. על הנאשם נגזר עונש בתחתית מתחם הענישה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

• ע"פ (ת"א) 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014), שם בגין השמטת הכנסה בסך העולה על 5 מיליון ₪ וקיום פנקסי חשבונות כוזבים, קבע בית המשפט המחוזי בערעור כי יש לגזור את עונשו של המערער בתחתית מתחם הענישה, ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, לאור צבר נסיבות מיוחדות ובכללן חלוף הזמן, התנהלות הרשויות ומצבו הבריאותי של המערער.

27. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה הסנגורית, אך זו מדגימה נסיבות שונות מעניינו. כך, בת"פ (רמי') 43406-05-13 **רשות המסים נ' זינדאני** (21.1.2014) ובת"פ (פ"ת) 65707-03-19 **מדינת ישראל**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

נ' רחימי (20.6.2019) (להלן: "עניין רחימי") דובר בהסדר טיעון סגור ובנסיבות שונות מעניינו, בעניין רחימי אף בעבירות שונות לחלוטין. עניינו של ת"פ (רמי) 12-09-33928 מדינת ישראל נ' יהודה (6.1.2014) עסק בנסיבות שונות ובהיקף עבירות נמוך באופן משמעותי מעניינו.

28. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל, לאור עיקרון ההלימה, הכלל המודגש חזור והדגש על ידי בית המשפט העליון בדבר חומרת העבירות הנדונות וחשיבות הענישה המרתיעה לצידן, מידת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים מביצוע העבירות במקרה זה, כשלצד ביצוע העבירות שבאישום הראשון ביצע הנאשם את העבירות המפורטות באישום השני המוסיפות משנה חומרה לנסיבות, מתחם העונש ההולם יקבע בין 14 ו-28 חודשי מאסר בפועל לכלל העבירות כאירוע בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (לגישה אחרת בקשר לעבירות מס ראו רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)).

29. אשר למתחם הקנס, בשים לב לכך שעבירות המס בביצוען הורשע הנאשם בוצעו ממניע כלכלי ובסוג עבירות אלה הקנס הוא ממין העבירה, קיימת חשיבות רבה גם בהטלת ענישה אשר תפגע בכיסו של הנאשם ותלמד כי אין אף רווח כלכלי לצד ביצוע העבירות הנדונות. בעת קביעת מתחם הקנס, נתתי דעתי לכלל הנסיבות המפורטות לעיל, ובכלל זאת למצבו הכלכלי המורכב של הנאשם ובני משפחתו. בנסיבות אלה, ותוך איזון עם מתחם עונש המאסר שנקבע, מתחם הקנס יקבע בין 40,000 ₪ ו-100,000 ₪.

העונש הקונקרטי לנאשם

30. הנאשם הוא יליד שנת 1963, נשוי ואב לשניים, מתגורר כיום עם אשתו ואחד מבניו שאינו עובד, ועובד בתחום הנדל"ן כמשווק דירות. הנאשם עבר תקופה משברית בחייו ברקע לביצוע העבירות ומתמודד משך שנים עם קושי כלכלי ממשי במסגרתו התנהל בעניינו הליך פשיטת רגל והוצא צו כינוס (ענ/1), והוא נאלץ למכור את ביתו ולעזוב דירה ששכר. לצד האמור, הנאשם אף סובל מבעיות בריאותיות, לדבריו, חלה לפני מספר שנים בסרטן במיתרי הקול אשר טופל בהצלחה, ובחודש מרץ 2021 עבר אירוע מוחי (ענ/3).

31. הנאשם נטל אחריות מלאה לביצוע העבירות, הודה בביצוען עוד במסגרת חקירתו הראשונה, וחסך זמן שיפוטי ואת שמיעת 24 עדי התביעה. הנאשם הביע חרטה כנה שאיננה רק מהפה החוצה כך שלצד הודייתו פעל להסרה מלאה של מחדלי כתב האישום (ואף שילם את מלוא הסכום כולל קנסות בסך משמעותי של 865,186 ₪ (ענ/2) עובר למועד הטיעון לעונש) חרף מצבו הכלכלי הקשה, כשלצורך כך מכר בנו הבכור את ביתו. כל אלה יזקפו לזכותו, כשכידוע, הגם שהסרת המחדל אינה מעשה חסד מצד הנאשם, להסרת המחדל משמעות רבה לעניין הענישה, ויש בה כדי ללמד על חרטה כנה ולהביא לתיקון הנזק הכלכלי מביצוע העבירות (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015)). נתתי דעתי גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, מבלי להתעלם מכך שבמקרה זה פעלה הפרקליטות ביעילות בטיפול בתיק כפי שפרטה ב"כ המאשימה, ומכך שבאופן טבעי, פעמים רבות עוברת תקופה ממושכת עד שמתגלה ביצוע עבירות מהסוג דנן (אם בכלל), לאור התחכום והמרמה שבבסיסן וקורבן השקט – הציבור בכללותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

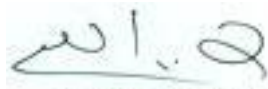
ת"פ 19-02-47374 מדינת ישראל נ' ברונפן ואח'

32. הנאשם נעדר עבר פלילי, ועל פי התסקיר ללא מעורבות שולית מאז ביצוען. שירות המבחן מעריך כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים מרמתיים מושרשים ועל פי ההערכה הורתע מההליך המשפטי ומידת הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו פחתה. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ביתר תחומי חייו ומביע צער על ביצוע העבירות. לא נעלם ממני הקושי עבור הנאשם ומשפחתו מריצוי עונש מאסר על ידי הנאשם, אך מבלי להתעלם ממצבו הרפואי, בנסיבות החמורות של המקרה אין מנוס מלהורות כאמור, כשבמקרה זה אין מקום לסטייה לקולא או לחומרה מגדרי מתחם הענישה שנקבע. יחד עם זאת, אין ספק כי כלל נסיבותיו של הנאשם מצדיקות את מיקום עונשו בתחתית מתחם הענישה שנקבע, הן ביחס לעונש המאסר הן ביחס לקנס, וכך יקבע. זו גם עתירת המאשימה. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה 14 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.
- ג. קנס בסך 40,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.11.2021. לא ישולם תשלום – תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור כחוק תוך ארבעים וחמישה יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ב, 13 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.

דנה אמיר, שופטת

